

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Tomáše Herce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Z. T.**, zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2024, č. j. OAM-284/ZA-ZA11-K01-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2024, č. j. 20 Az 24/2024-31, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá rozsudek Městského soudu v Praze, kterým byla jako nedůvodná zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, z důvodu nepřipustnosti (opakované) žádosti podle § 10a odst. 1 písm. e) tohoto zákona.

[2] Stěžovatel podal současně s blanketní kasační stížností návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl v něm, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny a že v případě nevyhovění tomuto návrhu mu hrozí vycestování z České republiky. Dále namítl, že v řízení nebylo prokázáno, že mu při opuštění území České republiky nehrozí azylově relevantní nebezpečí, tedy ohrožení jeho života nebo zdraví, a poukazuje na vybrané pasáže obsažené v usnesení Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“ nebo „kasační soud“) ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. Upozorňuje též na usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS, podle kterého rozhodnutí o přiznání odkladného účinku má předběžnou povahu a nelze jím předjímat rozhodnutí o věci samé.

[3] Žalovaný vyjádřil nesouhlas s přiznáním odkladného účinku. Jeho přiznání by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Napadené rozhodnutí nemůže přivodit

nenahraditelnou újmu stěžovateli, neboť toto rozhodnutí ve svém důsledku nevede k automatickému ukončení pobytu.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

[5] Odkazovaný § 73 odst. 2 s. ř. s. stanoví, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje mimořádnou povahu odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti. Jeho přiznáním odnímá před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno. Odkladný účinek lze přiznat pouze vůči soudnímu rozhodnutí, vůči němuž směřuje kasační stížnost, případně proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž směřovala žaloba.

[7] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí – stejně jako návrh na přiznání odkladného účinku žaloby – splňovat obecné náležitosti podání uvedené v § 37 odst. 3 s. ř. s. To znamená, že z něj musí být patrné, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsán a datován. Stěžovatel by v něm měl označit kasační stížnost, které navrhuje přiznat odkladný účinek, jakož i soudní nebo správní rozhodnutí, jehož se má odkladný účinek týkat. Dále by měl doložit naplnění zákonných podmínek a navrhnout výrok rozhodnutí.

[8] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Je na něm, aby konkretizoval a doložil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 25).

[9] Pro rozhodnutí o nyní posuzovaném návrhu na přiznání odkladného účinku bylo rozhodné, že se v něm stěžovatel omezuje jen na obecná a ničím nepodložená tvrzení o tom, že jsou splněny podmínky pro vyhovění jeho návrhu a že v případě nepřiznání odkladného účinku mu hrozí vycestování z České republiky, a tudíž může být ohrožen jeho život nebo zdraví. Uvedená tvrzení však blíže nerozvádí a neupřesňuje. Stěžovatel tedy neuvádí ani neosvědčuje žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr o vzniku újmy a následně ji poměřit s kolidujícím důležitým veřejným zájmem.

[10] K odkazu stěžovatele na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 73/2011-100 kasační soud uvádí, že měl-li by důvod přiznání odkladného účinku spočívat v zajištění

pokračování

výkonu práva osobně se účastnit řízení o kasační stížnosti a činit úkony standardně s takovým řízením spojené, pak by v takových případech odkladný účinek musel být přiznáván automaticky, což je v rozporu s právním názorem rozšířeného senátu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020, body 57 a 58). To, že se stěžovatel v důsledku případného opuštění území státu nebude moci osobně domáhat ochrany v řízení o kasační stížnosti, ještě neznamená nepřípustný zásah do jeho základního práva na soudní ochranu.

[11] Za situace, kdy stěžovatel neosvědčil existenci závažné újmy, která by mu hrozila v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku, Nejvyšší správní soud tuto újmu nepoměřoval s újmou, jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Stejně tak se nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s veřejným zájmem.

[12] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 téhož zákona nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2024

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu